

ЦИТАТИ ДЛЯ ДИСКУСІЇ

А

14 серпня 2016 року Маріанна Кіяновська написала на своїй сторінці у фейсбуку: «Мене тут питають, чи я єврейка. Я не єврейка. Думаю, що в моїх жилах єврейська кров не тече. Але я людина. Я можу відчувати те, що відчуває інша людина. Я можу уявити, що відчували євреї, коли їх вели на розстріл. Або що вони відчували перед брамою до крематорію. ...Чи ми готові ховати лише «своїх» мерців і оплакувати тільки власних небіжчиків? (Маріанна Кіяновська, авторка книжки «Бабин Яр. Голосами»)

Б

Євреї стали жертвами Голокосту через свою єврейськість, інакшість. Тобто єдиною їхньою провиною було те, що вони євреї. Але роль жертви завжди є вакантною. Особливо під час війни. Скажу навіть більше, на війні всі – жертви, бо окрім смерті, поранень, руйнувань та втрат, існують біль та психологічні травми, які десятиліттями передаються з покоління у покоління. (Ія Ківа. Плач Рахилі. <https://zbruc.eu/node/68821>)